

Esgotats ja, després d'unes intenses jornades de treball i convivència subterrània per fi, al cap de 120 hores es destapa el darrer pas que ens va permetre accedir a unes galeries una mica més amples, per on es podia progressar sense massa dificultat per un seguit de petits pous i rampes.

Més endavant, a uns 435 metres de profunditat tornem a trobar de nou el curs hídric. És tracta del col·lector que recull l'aigua de l'Avenc de la Bargadera, no pas del col·lector de tot el sistema. Aquest encara està per descobrir. Malgrat la sequera d'aquest estiu baixa un petit rierol que ja no ens deixa fins a les parts finals de l'avenc i que ens obliga a realitzar instal·lacions força espectaculars penjades en mig d'aquests nous pous, ara sí, molt més amples. Les galeries prenen noves formes, l'avenc esdevé molt més vertical i els pous se succeeixen un darrera l'altre.

A mesura que anem baixant les galeries prenen considerables dimensions, si les comparem amb les que ens tenia acostumats la "Bargadera", i la corrent d'aire segueix indicant-nos el camí de la continuació. Trobem diversos ramals que deixem per més endavant, però de cop l'aire desapareix, ens trobem a la capçalera d'un pou i la corrent fa coses rares. Fa remolins que mai abans havíem notat en altres llocs de la cavitat. És força evident que l'aire no vol seguir baixant. Cerquem el perquè de tot aquest embolic i a la llunyania s'entreveu una finestra penjada a mig pou que de moment preferim deixar-la i continuar davallant pous. En una propera ocasió investigarem aquest entrellat.

Una de les darreres verticals és un gran pou de quasi 50 metres de fondària que dona pas a una nova estretor, on ja no hi bufa el vent però s'escolta de nou la remor de l'aigua. S'aixeca la topografia i es determina la nova profunditat de l'avenc, -571 metres, nou rècord de Catalunya!!!. Havíem descobert 171 metres de desnivell bàsicament tots de progressió vertical.

En dies posteriors s'acaba d'instal·lar correctament la cavitat i s'esbrinen diverses incògnites que ens van sorgir els primers dies d'exploració. Algunes queden taponades, altres no van enlloc, però n'hi ha una, la penjada a mig pou i comentada anteriorment, que

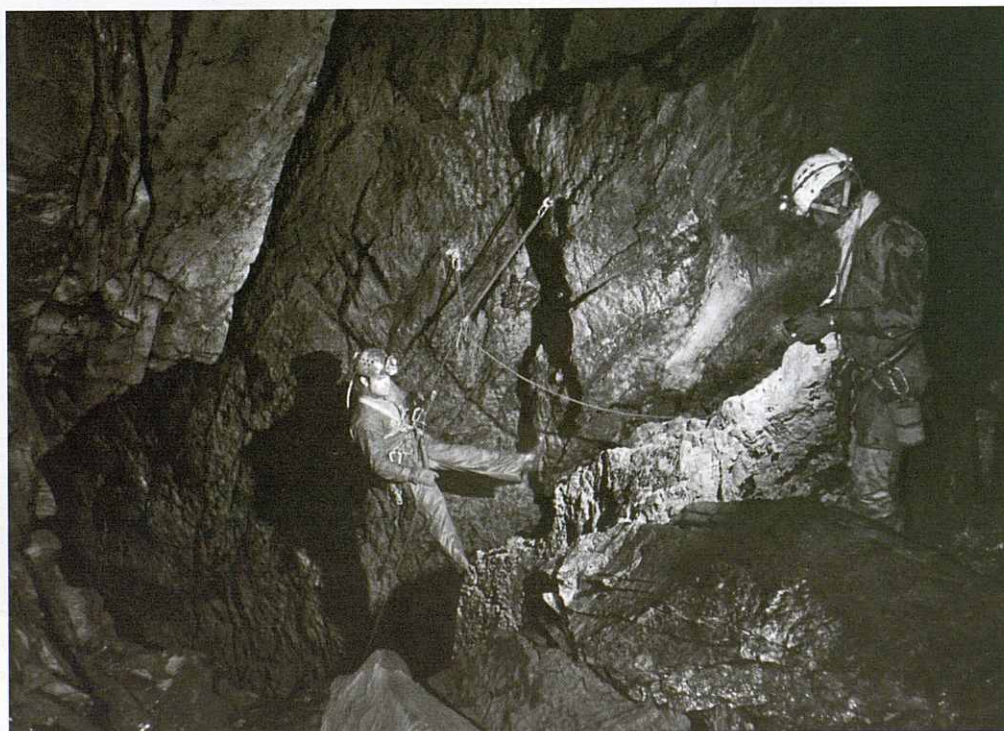
sembla ser la continuació de la corrent d'aire. Va ser necessari un gran passamà penjat per arribar a aquesta finestra per determinar que l'aire s'empassa per aquest indret. La continuació està taponada de blocs que cal treure del mig. Les pluges condicionen els darrers dies de campanya desinstal·lem la cavitat tot pensant amb la propera campanya. Estem molt satisfets de la feina feta i segur que hem superat totes les fites marcades.

Abans d'acabar la campanya es realitza la topografia d'aquests nous trams que determina la fondària i el recorregut actual.

Durant tota la campanya s'han anat succeint diverses entrades a tot el sistema per tal d'obtenir un nou reportatge fotogràfic que ha estat fruit d'un audiovisual que s'estrenà a Granollers i que va ser la presentació pública d'aquest descobriment. També s'ha passat a diversos llocs de Catalunya, entre ells a la Val d'Aran, acompanyats pel Síndic de la Val.

Espeleometria del Sistema Bargadera

Amb tots aquests nous trams descoberts durant la campanya del 2006, que ha suposat un increment de 171 metres nous de desnivell, el Sistema Bargadera passa a tenir -571 metres de profunditat. Malgrat que

A partir de -435, les galeries adquireixen dimensions considerables.
Fotografia: Jordi Icart

el seu desenvolupament és bàsicament vertical, aquest sistema subterrani arriba a tenir al voltant de 2000 metres en recorregut.

Zona de l'engolidor de l'Estanhot d'Escunhau

A la zona de l'engolidor de l'Estanhot d'Escunhau, s'ha continuat amb els treballs de desobstrucció, que van iniciar-se l'any 2005, aconseguint baixar uns 2 metres més i obrir un nou forat bufador molt a prop del que estàvem treballant i on s'ha pogut davallar un